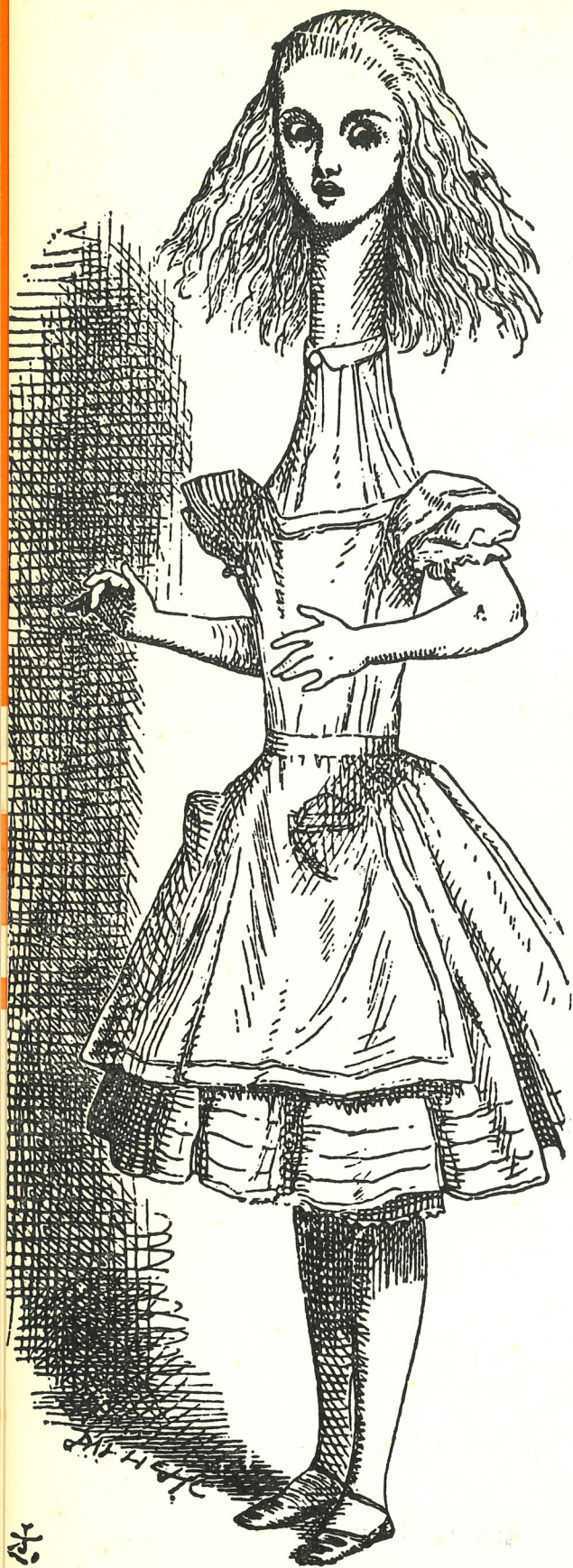

HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71

The Manhattan Project

Alice in Wonderland

Amsterdam:
Shaffy-theater
22 juni
(Europese première)
23, 24 en 25 juni

Den Haag:
HOT-theater
26, 28, 29 juni

Rotterdam:
Piccolo Theater
30 juni, 1 juli

Nijmegen:
Stadsschouwburg
2 juli

Utrecht:
Stadsschouwburg
3 juli

Eindhoven:
Globe
5 juli

The Manhattan Project

Alice in Wonderland

naar Lewis Carroll
bewerkt voor het toneel en
geregisseerd door
André Gregory

Spelers
Gerry Bamman
Tom Costello
Saskia Noordhoek Hegt
Jerry Mayer
Angela Pietropinto
Larry Pine

Decors costuums requisieten: Eugene Lee en Franne Newman
Technische leiding: John P. Holms

Deze productie van The Manhattan Project is mogelijk gemaakt door een subsidie van de Rockefeller Foundation als aanmoediging van origineel werk voor het theater door afgestudeerden aan de toneelafdeling van de school voor de kunsten aan New York University.

'De val door het konijnenhol', 'Het meer van tranen', 'De raad van de rups', 'De gekke theevisite' ('The Mad Teaparty'), 'De Koninklijke Croquetbanen' en 'Humpty-dumpty'.

Belangrijke personages zijn naast Alice zelf het Witte Konijn, de Maartse Haas, de Rode en Witte Koningin, de Gekke Hoedenmaker (Mad Hatter), de op een paddestoel gezeten Rups met de waterpijp, de Cheshire-kat en anderen.

Auteur

Lewis Carroll, pseudoniem van Charles Lutwidge Dodgson, werd in 1832 in Daresbury geboren en kwam als 19-jarige naar Oxford, waar hij lector in de wiskunde werd en tot zijn dood in 1898 bleef. Hij schreef naast essays over wiskunde ook versjes voor 'Punch' en kinderverhalen. 'Alice' ontstond uit verhaaltjes die deze kindervriend op een boottochtje vertelde aan drie dochtertjes van zijn collega dr Liddell, van wie de tienjarige Alice Liddell de oudste was. Met Kerstmis 1862 gaf Lewis Carroll een handschrift van 92 bladzijden cadeau getiteld 'Alice's adventures underground' met als opdracht: 'Een kerstgeschenk voor een lief kind als aandenken aan een zomerdag'. De eerste boekuitgave verscheen in 1865 en werd dadelijk bekend ook door de onvergetelijke houtsneden van John Tenniel waarmee het boek was geïllustreerd. Het tweede deel verscheen in 1871. Intussen was 'Alice' al vertaald in het frans, duits, italiaans en nederlands. De jongste volledige Nederlandse uitgave (vertaling door C. Reedijk en Alfred Kossmann) verscheen bij Ad. Donker in Rotterdam. Er is ook een groot Alice-kleurboek met platen naar Tenniel in de handel. In 1970 verscheen bij Em. Querido Carroll's 'Brieven aan kinderen' in een vertaling van C. Buddingh'. Ook deze brieven aan kleine lieve vriendinnetjes die het leven van de wiskundeleraar opfleurden worden gekenmerkt door de absurde nonsens-humor die 'Alice' beroemd heeft gemaakt.

Citaten

'Er waren de laatste tijd al zoveel zonderlinge dingen gebeurd dat Alice maar heel weinig meer voor onmogelijk hield'.

'Kom, het is onzin, om hier te zitten huilen, zei Alice streng tegen zichzelf, ik raad je aan daar dadelijk mee op te houden'.

'Naast haar groeide een grote paddestoel, ongeveer even groot als zijzelf; en toen zij er onder had gekeken en aan beide kanten ervan en er achter, vond ze dat ze er ook wel eens bovenop kon kijken. Ze ging op haar tenen staan en gluurde over de rand van de paddestoel en haar ogen troffen meteen die van een grote blauwe rups, die boven op de paddestoel zat met zijn armen over elkaar en rustig een lange Turkse pijp rookte en niet de minste notitie nam van haar of van iets anders.'

'We zijn hier allemaal gek, zei de Kat. Ik ben gek. Jij bent gek. Je moet wel gek zijn, anders zou je hier niet gekomen zijn'.

'De Koningin had maar één manier om alle moeilijkheden op te lossen en zij zei zonder op te kijken: Sla zijn kop af'. ('Off with his head')

'... En toen merkte ze dat ze aan de waterkant lag met haar hoofd in de schoot van haar zuster, die zachtjes de dorre bladeren wegstreek, die over haar gezicht waren gedwarreld.

Word wakker Alice, zei haar zusje, wat heb jij lang geslapen!

O, ik heb zo leuk gedroomd, zei Alice en zij vertelde haar zuster zo goed als ze kon al de avonturen uit dit verhaal. En toen zij klaar was, gaf haar zusje haar een zoen en zei: Het was een heel leuke droom, maar ga nu gauw thee drinken, het is laat geworden.

Commentaren

Clive Barnes in de 'New York Times': 'This caustic tale has a magic that leaves you grinning but speechless. It is the topsy-turvy logic of Alice, its gladiator battle with semantics and its perfectly horrifying fairy-tale realism, that gives this evening its strangely anarchic flavor. This Alice takes the humor, but reveals the horror beneath the skin. It has a Mad Hatter who is really mad. But then the particular horror of this comic is that everything is precisely what it pretends to be. It is the story of our lives, our simple, twisted efforts to equate with a hostile environment'.

Marc Chavannes in het 'Algemeen Handelsblad': 'Het resultaat van hun gevecht om hun theaterscheppingskracht onder controle te krijgen, is een anderhalf uur durende trip door de buitenwijken van het menselijk bewustzijn, een toneelvoorstelling die na drie keer kijken nog barstensvol nieuwe interpretatiemogelijkheden blijkt te zitten . . . De schok der herkenning van het bekende kinderboek wordt steeds gevolgd door de veel harder aankomende parallel met de samenleving van het moment. Voor de toeschouwers hier in New York is dat: Amerika ten tijde van Nixon. De schok wordt er niet zachter om.'

John Lahr in de 'Evergreen Review': 'In Wonderland, Alice has the symptoms of a modern urban malaise. She is homeless, forgetful, nostalgic, fragmented, emotionally and physically warped. She enters the unknown - a world with special rules neither safe nor predictable. Each confrontation is a contest demanding risk and stamina . . . By imposing a physical theatrical style on Carroll's text, Gregory unlocks Alice's mystery. The fable becomes a new game, not a set piece. Gregory's production is the most thorough and intelligent application of performance theory to a classic text yet evolved in America. The power and importance of Gregory's Alice lies not only in its fresh evocation of the tale but in its disciplined modification to its own needs of the acting techniques of Jerzy Grotowski . . . The meaning and appeal of this stage Alice lies finally in the mythic consciousness; the playful primitive level we all share where, according to Huizinga's *Homo Ludens* 'the child, the animal, the savage and the seer belong in the region of dream, enchantment, ecstasy and laughter'.

André Gregory: 'The actors are not realistic replicas of Carroll's fable. Their costumes acknowledge a relationship to the text, and to the physical training performance theater requires. I wanted to give a sense that these were the things they played in the clothes they worked in: a kind of bizarre working clothes. The textures are all things like quilts and mattress padding, which have associations with beds and lunatic asylums. It's almost as if you had a group of kids who had walked into a padded cell and taken the padding of the walls and made costumes'.